

вино което бѣше почти испразднилъ: той и сичкытѣ други, омаяны отъ бѣса на Бакха, пѣяхъ въ честь на Венера и на Купидона, стихове които быхъ докарали ужасъ на тѣзи които любѣтъ добродѣтелята.

„Когато тѣ бѣхъ тѣй забравили опасноститѣ на морето, една внезапна буря размѣти небето и морето. Вѣтроветѣ разярены вияхъ страшно по платната; чернытѣ волни удряхъ по странитѣ на кораба, който стѣняше подъ тѣхнытѣ удари. Ный ту са качяхмы на гърба на надутытѣ волни, ту морето са виждаше че са измѣкваше изъ подъ кораба и ны свалаше въ бездната. Съгледахмы близо до насъ канары о които сърдитытѣ волни са трошахъ съ ужасенъ трѣсъкъ. Тогази азъ са увѣрихъ по опытъ въ туй което често бѣхъ чулъ да казва Менторъ, че челоуѣцы, мекошавы и предадени на удоволствїята, биватъ лишены отъ дързновеніе въ опасноститѣ. Сичкытѣ наши Кипряны обезсърчени плачехъ като жены; азъ не чувахъ отъ тѣхъ освѣнъ жалостны викове, съжелѣнія за удоволствїята на живота, и празны обѣщанїя на боговетѣ да имъ принесжтъ жертвы ако стигняхъ въ пристанището. Никой не спазваше колко годѣ приежтствїе на духа, ни за да командува маневрытѣ, ни за да ги испълни. Видѣ ми са че съмъ длъженъ съ спасяванъето на живота си да спасѣж живота и на другытѣ. Олувихъ кормилото въ рѣка, защото кормчїйтѣ, омаянъ отъ виното като една бакханка, не бѣ въ състояніе да разумѣе опасността на кораба; азъ насърчахъ оплашенытѣ морцы; накарахъ ги да свѣжтъ платната; тѣ гребяхъ силно; минѣхмы посрѣдъ подводнытѣ канары, и видѣхмы отблизо сичкытѣ ужасы на смъртта.

„Туй приключеніе са показа като съмъ на сичкытѣ тѣзи които ми длъжахъ опазванъето на живота си; тѣ ма гледахъ съ удивленіе. Стигнѣхмы въ островъ Кипръ въ пролѣтныя мѣсець който е посветенъ на Венера. Туй време, казватъ Кипрянытѣ, иди прилика на тѣзи богыня; защото са види че одушевява сичката природа и прави да са раждатъ удоволствїята като цвѣтъята.

„Като стигнѣхъ въ острова, освѣтихъ единъ въздухъ усладителенъ който прави тѣлото распустижто и